

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 sierpnia 2008 r.,
skargi M. H.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu
Apelacyjnego z dnia 6 grudnia 2007r., sygn. akt I ACz (...),

wydanego w sprawie z powództwa M. H.

przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej (...) w Ł.

o zadośćuczynienie, odszkodowanie i rentę,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wniesiona przez M. H. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 6 grudnia 2007 r. pozbawiona jest niektórych spośród niezbędnych elementów tej skargi, a wymienionych w art. 424⁵ § 1 pkt 4 i 5 k.p.c.

Skarżąca nie uprawdopodobniła wyrządzenia jej szkody spowodowanej wydaniem orzeczenia, którego skarga dotyczy. Za spełnienie tego wymogu nie można uznać stwierdzenia, że na skutek wydania zaskarżonego postanowienia powódka została prawomocnie pozbawiona prawnej możliwości dochodzenia roszczeń odszkodowawczych przed Sądem drugiej instancji. Tymczasem wymóg uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody przewidziany w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wskazania jej rodzaju i rozmiaru oraz czasu powstania, a także przedstawienia dowodów uwiarygodniających to oświadczenie. Samo twierdzenie o zaistnieniu szkody

nie jest wystarczające do uznania spełnienia wymagania określonego w tym przepisie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05; z dnia 26 stycznia 2006 r., V CNP 98/05; z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006 r., nr 7-8, poz. 141; z dnia 9 lutego 2006 r., IV CNP 42/05; z dnia 15 lutego 2006 r., IV CNP 7/05).

Ponadto nie została spełniona przesłanka wynikająca z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., ponieważ skarżąca ograniczyła się tylko do stwierdzenia, że brak jest ustawowej podstawy do złożenia skargi o wznowienie postępowania, a nadto że postanowienie nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną. Takie sformułowanie nie jest równoznaczne ze spełnieniem wymogu przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. (por. postanowienie SN z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006 r., nr 1 poz. 17). Jego spełnienie polega na zawarciu w skardze wyodrębnionej jurystycznie argumentacji dowodzącej w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (por. postanowienie SN z dnia 19 stycznia 2006 r., II CNP 2/06 OSNC 2006 r., nr 6, poz. 112; postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006 r., nr 7-8, poz. 140).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.